

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopenjskega petič-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod zaupnih mož v Celju.

Iz Celja, 20. julija.

Koj, ko se je izvedela naredba vlade glede slovenske celjske gimnazije, sklical se je shod zaupnih mož spodnještajerskih v Celje na torek dne 20. t. m. Shod bil je izredno mnogobrojno obiskan; vdeležili so se istega drž. poslanci, skoraj vsi deželni poslanci, ter najodličnejši možje iz Celja, Žalca, Brežic, Laškega, Konjic, Šoštanj, Slov. Bistrice, vranskega, rogaškega in drugih južnih štajerskih okrajev. Shod sprejel je z burnim odobravanjem naslednjo resolucijo:

„Vlada sama in državni zbor so priznali opravičenost slovenske zahteve za ustanovitev slovensko-nemškega gimnazija v Celju. Odprava tega gimnazija, provizorična ustanovitev v zraku visečih posameznih razredov, podrejenih še poleg tega ravnatelju višje gimnazije celjske, notoričnemu nasprotniku slovenskega naroda in njegovih teženj, določitev, da se sme v prvi razred sprejeti k večjemu 50 dijakov je torej čin očite krivice, storjene slovenskemu narodu, ter žaljenje narodne časti.“

„Vsi slovenski poslanci se torej pozivljajo, da storé solidarno, brez ozira na kronovino, v kateri so izvoljeni, vse korake, ter porabijo vsa parlamentarno mogoča sredstva, da se popravita, slovenskemu narodu storjena krivica.“

„Preselitev slovenskega gimnazija v kak drug spodnještajerski kraj se mora, ker gimnazij v kakem drugem kraju ne bi ustrezal vsem zahtevam in potrebam slovenskega prebivalstva v južnem delu Spodnje Štajerske, jedenkrat za vselej odkloniti.“

Shod zaupnih mož sestavlja je nadalje poseben odsek obstoječ iz gg.: dr. Josipa Serneca, deželnega glavarja namestnika; dr. Ivana Dečka, deželnega poslanca; dr. Josipa Vrečka, odvetnika;

dr. Jura Hrašovca, odvetnika in Lovra Baša, notarja, vsi v Celju, z nalogom, da store potrebne korake, da se skliče v primerno kratkem času občipolitični zborslovenski, kateri naj vzame v pretres sedaj nastali politični položaj, izrazi zahteve slovenskega naroda, ter da navodilo slovenskim državnim poslancem glede njih daljnjega postopanja. —

V Ljubljani, 21. julija.

Dr. Gregar je podal svojim volilcem sledečo sliko položaja: Ako pride do pogajanj mej nemškimi in češkimi zaupnimi možmi, tedaj ne smejo imeti češki zaupni možje nikakih pooblastil, ampak določiti se jim morajo gotove točke, katere tvorijo podlago vsaktere razprave, in od katerih ne smejo nikakor odnehati. Ako Nemci teh točk nočejo priznati, potem morajo Čehi pogajanja takoj pretrgati. Te točke so znane iz programa češkega naroda. Prva točka je pa priznanje češkega državnega prava. Kar se tiče položaja vlade, ni isti nikakor trden, in za svojo osebo morem prorokovati, da se ta vlada ne bo obdržala, in da pridejo zopet kmalu Nemci na krmilo. Radi tega kompromisi niso umestni, nego se treba pravočasno mobilizovati za odločilen trenotek. — Tudi Slovencem se treba pripraviti za vsak slučaj; da pa se more določiti taktika vsaj za bližnjo bodočnost, zato naj poskrbi vseslovenski shod!

Skupščina nemških avstrijskih učiteljev, ki se je vršila te dni v dunajskem Novem mestu, je pred vsem pokazala, da je večina nemških učiteljev jako nacijsko fanatična, da je nasprotnica klerikalizma, nasprotnica podeželjenja ljudske šole in gorka zagovornica svobodomiselnosti. Skupščina je protestovala proti Gessmannovi nameri, da bi angaževal duhovščino za špijonažo in denuncijantstvo, — proslavljala je spomin svobodomiselnega in demokratskega pedagoga Dittesa, katerega ideje so zašle še premalo mej učiteljstvo, — razpravljal se je načrt odgojiteljskega zakona, ki bi imel neizmerno važnost za otroke zanikernih in ubožnih starišev. Jako značilen pa je spor mej „mladimi“ in „nacionalci“, ki se je dogodil pri popoldanski seji. „Mladi“ stoje na stališču, da imajo Slovani prav isto pravico do popolne izobrazbe, kakor Nemci,

„nacionalci“ pa so bili proti temu. Nas'al je velik prepir, ki bi narastel skoro do pretepa. „Mladi“ so pometali črno-rudeče zlate trobojnice s prs ter imeli svojo skupščino. Veseli nas ta pojav mej nemškimi učitelji, ker dokazuje, da se začne tudi Nemci oklepiti demokratičnih načel in zastopati stališče kulturne ravnopravnosti vseh narodov.

Cerkveni kongres v Karlovcih je že prenehal s svojimi sejami. Vladni zastopnik je zahteval, naj se debatuje takoj glede kongresnega statuta. Temu se je opozicija uprla, češ, da si določad nevni red zbor sam, ne pa da bi ga mu usiljevala vlada. Vsled tega je nastala kriza, ki se morda konča z razpustom kongresa.

Srbija se je začela resno pripravljati za slučaj vojne. Kralj sam je dejal nekaterim skupščinarjem, ko so ga posetili v konaku: „Kakor Vam znano so bile politične razmere tekom prvega dela leta na balkanskem polotoku zelo motne in napete. Da nas kakí dogodki ne najdejo nepripravljene, smo jaz in moja vlada, ki uživa moje popolno zaupanje, ukrenili različne stvari, ki bodo povzdignile moč naše vojne ter jo tudi materialno utrdile. Prepričan sem, da bodele tem ukrepom pritrdili“. Zajedno je dejal kralj, da se v manifestu 9. maja 1894 obljubljena reforma ustave ne more izvršiti, dokler niso zunanji odnošaji urejeni.

Ghazi Osman paša se hoče lotiti na ukaz turške vlade utrditve morskih ožin, predvsem pa utrditve Dardanel. Nabaviti hoče do 300 torpedovk, ki bi zabranile dohod vsaki sovražni mornarici. — Tewfik paša je sporočil poslanikom vlastij, da se udeležita mirovnih pogajanj na željo sultana tudi maršala Jekki-paša in Saadeddin paša. Poslaniki pa se jednoglasno odklonili, ker se hočejo pogajati izključno le s Tewfik-pašo. Ta je predložil v soboto načrt mirovne pogodbe, ki se drži mejne črte Salomoria Heragis, zahteva 4 1/2 milijonov funtov odškodnine (torej 1/2 milijona več, kakor priznajo poslaniki) in odpravo kapitulacij. — Na Kreti so v petek Bašibozuki napadli kristijane v bližini Retbymna, osmero kristijanov ubili ter odpeljali 300 glav živine. V ponedeljek pa so kristijani zgrabili Mohamedance poleg Kandije na štirih straneh.

LISTEK.

Moses in tovariši.

Spisal Ivan Vodnik.

(Dalje.)

Garner je odpotoval nekoč za nekaj časa, a mej tem mu je obolel mladi šimpanz. Ko se je Garner vrnil z drugim šimpanzom, da bi bil Mosesu sodrug, je bil Moses že zelo propadel. Zanimivo je, kako se je vedel novodošli šimpanz. Vsedel se je pred bolnika Mosesa z banano v roki, in ga gledal začetkoma mirno, prijazno in s sočutjem, prav kakor ogleduje deček svojega novorojenega bratca. Potem pa mu je pritisnil banano k ustom in mu jo ponudil s šepetajočimi besedami. Vsak pogled, vsako gibanje je kazalo, da čuti novodošlec z bolnikom. Skoro na to se je pomaknil bliže in objel Mosesa. Tako je presedel po cele ure in ni dovolil nobenemu, razun gospodarju, da se dotakne bolnika. Skoro je tudi vedel, kako se dajó zdravila, in je pri vsakem obisku Garnerja držal plošček, kamor je deval Garner zdravila.

Babi je bil — kakor so v takih okoliščinah tudi bolni ljudje — često jezen in čmeren; toda

starejši šimpanz mu je plemenito vse odpustil. Po noči sta ležala v objemu, in zjutraj so ju vedno našli tako.

Toda neko jutro, ko je prišel Garner h gajbici, je našel starega šimpanza samega, sedečega v kotu, mladi Moses pa je bil — mrtev.

V Gabunu je dobil v dar Garner samico in jo je dal svojemu novemu šimpanzu za spremljevalko. Oba sta si bila zelo nepodobna: on je bil prijazen, udan, zvest, zabaven in družaben, ona pa je bila prava Ksantipa, vrsta onih žensk, ki človeku ogrene življenje; bila je nevhvaležna, neodkrita, brez ljubezni, zlobna in čmerna, često naravnost hudobna, uporna in nedružabna. Če se je on telovadil na svojem trapezu, ga je pregnala z njega, ne da bi sama sedla nanj. Če je imela ne vem koliko jedil, poželela je vendar-le še kos, kateri je imel on, in ga je potem držala v roki. Toda vkljub temu — tudi šimpanzi so slepi v svoji ljubezni! — jo je rad imel in se ji ni nikdar ustavljal. Le če je hotela družica gospodarja vgrizniti ali mu trgati obleko, jo je šimpanz toliko časa tepe, bil in grizel, da je bila pametna. V takih slučajih ni bil malo ponosen na svojo zmago; sicer pa je bil vedno na njeni strani.

Šimpanz je v svoji prostosti nomad in prespi k večjemu dve ali tri noči na jednem mestu. Da bi si pa gradil gnezda ali koče, dvomi Garner. Šimpanz živi poligamično; vendar je v nekem gotovem smislu družicam zvest. Mej mladiči in stariši šimpanzov obstoja veliko dlje zveza, kakor pri vseh drugih živalih.

Zanimivo je tudi, kar pripoveduje Garner o pustni zabavi šimpanzov, — „Kaujo“ jo imenujejo domačini. Na lahkem prostoru, kjer je šota, nanese šimpanzi ilovice in tako naredé nekako resonančna tla. Ponoči se spravijo okrog teh čudnih bobnov, in jeden tolče po odmevajočih tleh, drugi pa čudno vpijejo in tulijo, dočim tretji skačejo in plešejo. Kadar se bobnar utruji, nadomesti ga tovariš, in tako se razveseljuje po cele noči. Kdor je kdaj videl zabave naravnih narodov, dà, celo Arabcev, pravi Garner, ta se mora čuditi, kako so podobna ta razveseljevanja „muzikalčnim“ produkcijam šimpanzov.

Čudno pametnega in izobraženega šimpanza je videl Garner nekoč na svojem potovanju v domovini Esyrskega rodu. V mali vasi je ugledal tropo otrok, ki so se igrali z velikim, močnim, šimpanzom; vsi so se smejali, upili, tekli za stavo in

Akademija abiturijentov obeh c. kr. učiteljskih v Ljubljani

dne 17. mal. srpana 1897.

Minilo je že nekaj let, odkar so začeli prirejati naši srednješolski abiturijenti ob koncu šolskega leta abiturijentske veselice. Lepo je, da se sestanejo po završenih srednješolskih študijah v prijateljski krog, da se navdušijo za mladostne ideale, da obnovijo prijateljstvo, predno se razidejo v širi svet.

Bilo je pred petimi leti, ko so priredili abiturijente ces. kr. učiteljske v Ljubljani prvo tako veselico. Svoje dni so vladali čudni pojmi o učiteljskih kandidatih. Uživali niso — dejali bi skoro — nikakoršne simpatije, ne samo mej ljubljanskim prebivalstvom, ampak tudi mej slovenskimi dijaki. Težko so trpeli učiteljski tako preziranje, bolelo jih je, ker je bilo nezasluženo in nepravilno. Začeli so misliti resno, kako bi se odvrnili takrivica, in kako bi se vzbudilo mej občinstvom zanimanje za one dijake, ki se pripravljajo za važen stan, ki vzgaja mladino slovensko. Težak je bil prvi poskus, a z vstrajnim delom, z odločnim korakom so prebili led ter pridobili zase naš izobraženi svet! Storili so to s prvo abiturijentsko veselico. Priredili so jih potem še več, in tako smo čakali v soboto večer zopet jedno, ki jo smemo šteti mej najlepšo, kar jih je priredilo do sedaj slovensko dijaštvo. — Veselice se je udeležil župan ljubljanski, gosp. Iv. Hribar, deželni odbornik ces. svetnik, gosp. Iv. Murnik, ravnatelj g. Fr. Hubad, okr. šolska nadzornika, gg. Zupančič in A. Žumer, slov. skladatelja, gg. A. Foerster in M. Hubad z Dunaja, mnogo sedanješolskih in učiteljskih profesorjev, večina (žal, da ne vsi!) ljubljanskega učiteljstva, mnogo zunanjih gg. učiteljev, zlasti kranjskega in radovljanskega okraja, slovenski dijaki ter lepo število elegantnega občinstva ljubljanskega.

Akademija se je pričela z znamenito Brahmovovo „akademijsko overturo“, ki jo je izvajala vojaška godba pod vodstvom gospoda kapelnika B. Frieseka najzborovaje. Po overturi je nastopil abiturijent g. Vinko Škof ter je deklamiral prolog, ki ga je zložil sam. Z lepim, jasnim glasom je predaval svoj pesniško nadahnuti prolog, v katerem nam slika pomembno, blagotvorno, prekoristno delovanje učiteljevo v mestu in vasi, mej priprostim narodom, ki ga razvema, navdušuje v ljubezni do domovine slovenske, ki mu budi čut do vsega, kar je lepo in dobro. Končno je omenil zaščitnika, blagega in milostnega pospeševalca izomike narodove, presvetlega vladarja Frančiška Jožefa, kateremu v slavo so zapeli abiturijenti in abiturientinje s spremljevanjem vojaške godbe cesarsko pesem. Občinstvo jo je poslušalo stoji ter izreklo z glasnim ploskanjem priznanje deklamatorju in pevskemu zboru. Kot četrta točka se je izvajal Čerinov novi zbor „Do mu“ (besede Ivana N. Resmana). Efektno, močeno uplivaajoča skladba so peli abiturijenti tako navdušeno in dovršeno, da so jo morali na splošno zahtevanje ponoviti. Kot izvrstnega britonista smo spoznali ta večer abiturijenta, gosp. R. Vrabla, ki je pel izrazovito Löwajevo balado „Pevec“ in krasnega Vilharjevega „Mornarja“. G. Vrabel je pevec, ki ima polu, lepo zvoneč glas, ki poje z občutkom, ki zna — kakor pravimo — izliti dušo v glasove. Z glasnim, dolgotrajnim ploskanjem ga je klicalo občinstvo na oder, da je moral naposled ponoviti „Peveca“, katerega zlasti srednji del: „Jaz pojem kakor ptič droban“, je pel z mojstersko dovršenostjo. Petje je spremljala na klavirju fiso in temperamentno gospica Franjica Bilinova. Mešani zbor je pel Schumanovega „Peveca“ in „Lepo Nado“ istega skladatelja tako lepo in eksaktno, kakor poje mrebiti samo mešani zbor „Glasbene Matice“. Pa saj so pevke abiturijentkinje glavni steber mešanemu pevskemu zboru dične „Glasbene Matice“.

se pestili mej sabo; šimpanz se je razločeval od svojih soigralcev le zunanje, na pa po vedenji. Prav isto začudenje se je pojavilo na njegovem obrazu, kakor na obrazu otrok, ko so ugledali tujca.

Garner ga je nagovoril z besedo, s katero se šimpanzi kličejo. Izprva šimpanz ni odgovoril, v drugo se vzdigne, in ko ga Garner četrto nagovori, gre k njemu, ga ogleduje in prične plezati po njem. Bil je pet let star; našli so ga čisto mladega v gozdu blizu vasi, in ga dali otrokom, da se z njim igrajo.

Kraljič, čegar je bil, je Garnerja zagotavljal, da zna govoriti, in da ga on razume. Dal mu je bučno steklenico in mu zapovedal, naj gre vode iskat; šele tretjič je šel in prinesel polovico steklenice. Poslal ga je v gozd po drva, in čez nekaj minut je prinesel šimpanz pod pazduho res sveženj dračja, v drugi roki pa samo palico. Povedal mu je na to, katero njegovih žen naj pripelje. In skoro je dotično „damo“ privlekel za konec ogrinjenega plašča. Velel mu je potem iti po nekega dečka — in šimpanz ga je prignal — ker je bil brez obleke, držaje ga za nogo. Garner bi bil opico rad kupil; toda preveč so zahtevali zanjo, za polovično ceno pa bi bil dobil vsakega otroka. (Konec prih.)

Koncert je završil mogočni Foersterjev „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi“ za soli, mešani zbor in orkester, ki je bil poleg obeh solo pesi in „Lepe Nade“ najlepše, najdovršenejše peta skladba srečno izbranega vzporeda. Vse skladbe je priučil in vodil izborna, uprav mojstersko, glasbeni učitelj in koncertni vodja, g. Josip Čerin.

Po koncertu se je razvila prav živahna prosta zabava, vesel ples pa je družil mladi svet do pozne ure. — Prireditelji in prirediteljice smejo biti zadovoljni povsem s tako krasno uspešo akademijo, ki je naklonila „Učiteljskemu konviktu“, kateremu je bil namenjen čisti dohodek, lepo vsoto. Preverili so se tudi, da so prestali vsi predsodki, da jih spremljajo žive simpatije zavedne naše inteligence. In sedaj, ko se razidejo širom naše domovine, naj delajo mej narodom našim za njega napredek in povzdigo, naj širijo mej njim ljubezen do domovine in do lepe, povzdigujoče pesmi slovenske! Z odločnim, pogumnim delom, s samozavestjo naprej k svobodi in napredku!

E. Gangl.

Izlet pevskega društva „Slavec“ v Litijo in Šmartno.

Mej pokanjem topičev in sviranjem novomeške godbe ustavil se je v nedeljo zjutraj vlak na kolesu litijskem, in živio klici so zaorili mej zbranim občinstvom, ko se je iz železničnega voza prikazala zastava „Slavec“. „Slavec“ je ta dan priredil svoj izlet v Litijo in Šmartno. Na peronu pričakovali so „Slaveca“ gasilci ter pripravljali odbor, na čelu mu g. Gregorčič, ki je v srčnih besedah pozdravil društvo. Zbor je zapel „Lepa naša domovina“. Onstran mostu pred slavolokom, ki je nosil napis „Slavcu presrčni živio!“, pričakovali so „Slaveca“ belo oblečene deklice in gospije v narodni noši ter dečki, vsi noseči v rokah slovenske trobojnice. — V imenu gospij pozdravi izletnike gospica Jenkova, izročivši pri tej priliki predsedniku „Slavec“ krasen šopek. Obakrat se je zahvalil predsednik društva g. Dražil.

Po vsprejemu obhod po trgu, ki je bil ta dan praznično oblečen in ves v zastavah; — na to zjutrek v gostilni g. Oblaka, ob deveti uri pa odhod v Šmartno. Omenjati moramo tu še slavolokov sredi trga z napisom: „Slava rodoljubom!“ na jedni in „Bog in narod!“ na drugi strani ter onega ob izhodu iz Litije z gaslom: „Slavčevim“.

V Šmartnem je izletnike čakalo novo iznenađenje. Šmartno je bilo vse v zastavah in trije veliki slavoloki z napisi: „Živeli!“, „Slava!“, „Dobro došli!“ ter brataki pozdrav itd. ter mnogobrojni napisi na hišah so pričali, kako gorko bije srce Šmarčanov za slovensko petje. Pri prihodu v Šmartno pozdravi „Slaveca“ g. župan Sušteršič, nato v imenu šmartinskih krasotic gospica Jakličeva, potem pred sednik šmart. pevskega društva „Zvona“ g. Knaflc, za tem pa načelnik gasilnega društva g. Gregor Porenta. — „Slavec“ je iznenadi prekrasen dar šmartinskih gospij, dar, na katerega bo „Slavec“ ponosen in katerega bo znal ceniti: prekrasen dragocen trak z napisom „Šmartinske rodoljubkinje Slavcu 18. julija 1897“, katerega je pripela na zastavo gospica Jakličeva. Omenjati moramo tu, da je trak domače delo gospij Jakličeve, Robavsove, ter gg. učiteljice Arko in Damšar. — Predsednik „Slavec“ zahvalil se je ginjen za dragoceno darilo. Ob desetih bila je v dekanijski cerkvi božja služba, pri kateri je pel oddelek „Slavec“, na to smo se pa po kratkem sestanku na vrtu g. Wakonika in Jakliča zopet ločili od prijaznega Šmartna, kjer sta nas do konca vasi spremlili društvi „Zvon“ in gasilno društvo, s’ednje z zastavo.

Po vrnitvi v Litijo bil je skupni obed, mej katerim se je govorilo več navdušenih napitnic. Prvi oglašil se predsednik bralnega društva, g. Gregorčič, nazdravljajoč „Slavcu“, ki goji slovensko pesen, — orožje, ki je kos nasprotnikom našim, kajti naš pesen je tista živa beseda, ki navdušuje in budi k delu! In baš danes priredilo je društvo izlet v korist družbi „sv. Cirila in Metoda“. Govornik nazdravlja torej društvu „Slavec“, kot prvemu društvu, ki s slovensko pesnijo budi narod k delu. — Predsednik „Slavec“, gosp. Dražil, se je zahvalil za prekrasen vsprejem, in napil Litijo in Šmartno! Gosp. Ileš je razdrvil rodoljubnemu žensstvu, na kar se je zahvalila gospa Mohorčičeva. G. Dražil pa je v toplih besedah pozdravljaj g. not. Svetca, ki je osivel v boju za narodno stvar, ter rodoljubno njegovo gospo soprogo, ob jednem pa tudi pripravljali odbor, zahvaljujoč se mu za ves trud. — G. notar Svetec je odklanjal za se in za svojo soprogo vsake posebne zasluge, češ, slavnost je skupno delo, in je napil slogi Litijčanov in Šmarčanov. Poleg teh govorilo se je več drugih napitnic, — mej tem pa je prišel čas, ko se je imela pričeti veselica v korist družbi „sv. Cirila in Metoda“.

O veselici ne bomo obširneje poročali, le da je bil prostorni vrt pri g. Fortuni popolnoma zaseden, in je bilo toliko odličnega občinstva, kakor ga ondi že dolgo ni bilo zbranega. Pevski del izvrševali sta društvi „Slavec“ in šmartinsko pevsko društvo „Zvon“. Petje je bilo vseskozi dovršeno, zabava živahna, osobito, ker se je vršil tudi muzikalni del tamburškega zbora in novomeške godbe na splošno zadovoljnost. — Posebno novomeški godbi gre vse priznanje. Tudi gmotni uspeh je bil ugoden. Po veselici priredila se je serenada gospej Svetčevi.

Omenjati moramo še, da se je veselice udeležilo mnogo odlične gospode osobito iz Ljubljane, mej temi g. ces. svetnik Murnik.

Končno bodi še enkrat povdarjano, da tako krasnega dneva in navdušenega vzprejema ni nihče pričakoval, in da si „Slavec“ zapiše ta izlet z zlatimi črkami v svojo kroniko. K.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 21. julija.

Sinočne seje obč. sveta, kateri je predsedoval župan Hribar, udeležilo se je 24 obč. svetnikov.

Konstatuje sklepčnost, je župan Hribar naznanil, da praznuje 22. t. m. obč. svetnik g. Jakob Zabukovec svojo 70letnico. Povdarja vrline slavljenčeve in njega delovanje v obč. svetu, čestital mu je župan v svojem in v imeni obč. sveta na tej redki slavnosti. (Živahni živio-klici.) Dalje je naznanil župan, da je ogerska vlada dovolila prodajanje srečk efektne loterije ljubljanske v vseh deželah ogerske krone.

Obč. svet. dr. Staré je poročal o razpisu dež. odbora kranjskega o zadevi nekaterih prizivov, vloženih proti povišanju mestne doklade na direktne davke; dež. odbor je vložece prizive odbil kot neutemeljene, kar je obč. svet vzel na znanje.

Obč. svet. Ravnibar je poročal o udeležbi Ljubljane pri razstavi dobroteljskih naredb na Dunaju ter o dovolitvi potrebnega kredita za pokrite troškov za pripravljala dela, in predlagal, ker je v interesu mesta, da se razstave udeleži, naj se dovoli 1000 gld. Obč. svet želi pa, da bi vsa potrebna dela, katerih vodstvo je prevzel mestni fizik dr. Kopřiva, izvršile mestne moči. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o nivelo novo projektovane ceste preko Zschockotovega posestva; pojasnjeval je, da bi se morala Jenkova hiša znatno prezidati, ako naj bi veljal novi nivel, in zategadelj predlagal, naj se nivel primerno spremeni, vsled česar bo cesta nekako zlomljena, in naj se po tem sklepu načrt popravi. V naprej pa naj se vedno dobi potrdilo nivala od obč. sveta, predno se začne s kako stavbo. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prošnji Avgusta Jenka, da se pridrži stari nivel na projektovani cest preko posestva Zschockotovih dedičev. Jenko je vežo svoje hiše zidal za 40 cm previsoko, ker se mu je bil nznanal napačen nivel, vsled česar se nivel dotičnih ulic spremeni. Poročevalec predlaga, naj se stavbinskemu uradu izreče graja, da se je dalo stavbeno dovoljenje, predno se je določil nivel. — Sprejeto.

Obč. svet. dr. Staré je poročal o prošnji Vaclava Steinerja, da bi se zaprla steza preko nje govega posestva v Kladeznih ulicah, in predlagal, naj se prošnji pod gotovimi pogoji in proti odškodnini 95 gld. ugodi. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Josipine Pikeljeve proti odredbi mestnega magistrata, da mora ograditi njeno posestvo v Frančiškanskih ulicah, in predlagal, ker je magistrat že pred vložitvijo tega priziva na troške Jos. Pikeljeve napravil ograjo, naj se priziv odbije. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Antonije Novakove proti odredbi, da se podere njena hiša v Krakovskih ulicah št. 2 in predlagal, naj se odkloni, ker je stavba v nevarnem stanu. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Franje Förlerove proti odločbi, da se ima pri stavbi v Kolizejskih ulicah umakniti v stavbinsko črto in predlagal, naj se prošnji ugodi, da staviteljci ne bo treba od svojega sveta odrezati 1 m, oziroma 1½ m, in naj se nova stavbinska črta predloži dež. vladi in dež. odboru kot prememba regulacijskega načrta v odobrenje. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Frana Moleta na Karlovski cesti št. 22 proti odločbi, s katero se mu je odreklo stavbinsko dovoljenje v svrhu razširjanja pekovske obrti; z ozirom na pomankljivost predloženih obravnav in z ozirom na to, da niti interesentje o ogledu niso bili obveščeni, je predlagal, naj mestni magistrat novič razpiše ogled na licu mesta in naj stranke o njem obvesti 24 ur poprej, a ker se stranke mnogokrat prekasno obveščajo, naj se naroči magistratu, da mora stranke obveščati vedno 24 ur pred ogledom, sicer bo obč. svet zmatral vse obravnave za neveljavne.

Obč. svet. dr. Krisper je priznal, da se stranke o ogledih ne obveščajo redno, izrekel se je pa proti temu, da bi obč. svet vse take obravnave uničil kot neveljavne. Župan Hribar je pritrdil dru. Krisperju, povdarja, da so ogledi časih nujni, in da strank ni vselej mogoče 24 ur prej obvestiti, na kar je poročevalec obč. svet. Žužek umaknil dotični odstavek svojega predloga; ostali predlog se je sprejel.

Obč. svet. dr. Staré je poročal o prošnji Petra Lassnika, da sme prestaviti ograjo krog svojega vrta v Wolfvovih ulicah na mestni svet, in predlagal, naj se ugodi prošnji v tem smislu, da je dopustiti prestavo ograje na mestni svet, ako podpiše Lassnik reverz, da vrne svet, kadar bi občina to zahtevala, in ako plačuje kot priznanje, da je svet mestna last, 1 K na leto.

Podžupan dr. vitez Bleiweis se je izrekel proti predlogu, ker ograja ne bo v jednaki črti z

Dalje v prilogi.

javnim atraniščem, in ker je v interesu prometa, da ostane dotični prostor nespremenjen. Škoda je za vsako pod javnega sveta, saj uči izkušnja, da občina nikdar ne dobi več sveta, ako ga je dala iz rok, in tudi tega ne dobi več, pa naj Lascnik pod piše kakršenkoli revers. Govornik je predlagal, naj se dovoli napraviti ograjo, a v tisti črti kakor zdaj, mestnega sveta pa naj se niti jedna ped ne odstopi.

Po kratkem pojasnilu poročevalca dr. Stareta, je občinski svet sprejel predlog dr. viteza Bleiweisa.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Marije Jankovičeve proti odločbi v zadevi zgradbe nove hiše na Orlovi cesti, in predlagal, naj se prizivu ugodi, naj se dovoli zgradba pritlične hiše, in naj mestni magistrat radi višine pritličnih prostorov potrebno ukrene. — Sprejeto.

Župan Hribar je izjavil, da po pristojnem mu pravu ustavi izvršitev tega sklepa, ker sklep nasprotuje besedilu veljavnega zakona.

Obč. svet. Plantan je poročal o predlogu magistratovem glede podelitve nagrade nekemu redarju, ker je rešil nekega delavca iz velike nevarnosti. Odsek se je izrekel v principu za nagrado, a ker so poizvedbe dokazale, da v tem slučaju ni bilo nobene nevarnosti, je predlagal, naj se nagrada ne podeli.

Obč. svet. dr. Krisper je predlagal, naj se akt vrne magistratu, da novič poizveduje in opraviči svojo relacijo, češ, da po privatnih poizvedbah ni smeti sklepati. Obč. svet. Plantan je stvar na kratko pojasnil, na kar je obč. svet odklonil predlog dr. Krisperja in sprejel predlog poročevalcev.

Obč. svet. Šubic je poročal o ponudbi kranjske stavbinske družbe, naj mesto kupi njeno hišo v Erjavčevih ulicah za 38.000 gld. v šolske svrhe, in predlagal, ker hiša ni primerna za šolo in tudi predraga, naj se ponudba odkloni. — Sprejeto.

Podžupan dr. vitez Bleiweis je poročal o ogledovanju mesa v Buzzolinjevi tovarni za salame v Vodmatu in o pristojbini za to, in predlagal, naj se za dobo od 15. novembra 1897. do 15. novembra 1898. dovoli, da se bode meso ogledovalo v tovarni, za kar naj Buzzolini plača pavšala 350 gld. — Sprejeto.

Mestni inženjer Sbrisaj je poročal o prošnji Avgusta Wixla, gostilničarja pri Virantu, za odpis predpisane mu pristojbine za večjo porabo vode, in predlagal, naj se polovica predpisane pristojbine odpusti. — Sprejeto.

Obč. svet. Šubic je poročal o prošnji hišnih posestnikov v Vodmatu za uveljavno vodo v Vodmatu, in predlagal, naj se vodovod napravi, naj se mimo bolnice položi cev, ki bo mesto 100 mm imela svetlobe 125 mm, naj se zamenjajo cevi od mitnice naprej, in naj se odobri troško-nik, kateri izkazuje, da bodo stroški znašali 11.000 gld.; dela naj se izvrše še letos na račun vodovodnega investicijskega kapitala, mestnemu magistratu pa se naroči, naj stavi predloge, da se take naprave v prihodnje ne bodo več izvrševale na račun investicijskega kapitala. — Sprejeto.

Mestni inženjer Sbrisaj je poročal o prošnji firme Tönnies za odpis predpisane jej pristojbine za večjo porabo vode, in predlagal, naj se prošnja odbije. — Sprejeto.

Mestni inženjer Sbrisaj je dalje poročal o prošnji „Josephinuma“ za napravo hidranta v svrhu škropljenja vrta, in predlagal, naj se odkloni, ker magistrat takih naprav sploh ne sme izvrševati, cena za vodo pa se ne more znižati, ker je že itak znižana. — Sprejeto.

Obč. svet. Šubic je poročal o prošnji Fr. Komana in drugih za napravo javnega vodnjaka v Konjušnih ulicah, in predlagal, naj se prošnja odkloni, pač pa naj se vodovod podaljša do Zupančičeve opokarane, dotični troški pa naj se pokrijejo iz tekočih dohodkov vodovoda. — Sprejeto.

Mestni inženjer Sbrisaj je poročal o prošnji Josipine Gnezdove za znižanje vodarine in predlagal, naj se odkloni. — Sprejeto.

Obč. svet. Šubic je poročal o računskem za ključno mestnega vodov. da Finančni uspeh je jako ugoden. Vodovod ima 7689 gld. 56 kr. prebitka. Za ta uspeh zahvaliti se je izborni napravi in vestnemu ter pridnemu vodstvu. Z ozirom na to predlaga, naj se računski zaključek odobri, strojevodji Wippleru in kurjaču Žirovcu pa naj se dovoli vsakemu po 100 gld. nagrade. — Sprejeto. (O. omba: Poročevalec se je skliceval na poročilo, katero se je izročilo obč. svetnikom, in ni navajal števil, magistrat pa ni del poročevalcem časnikov poročila, kar je sicer navada po vsem svetu, vsled česar ne moremo navesti natančnejših podatkov).

Končno je obč. svet. Šubic poročal o nakupu ljubljanskega gradu. Erar je ponudil grad mestu, a če ga ta ne kupi, ga proda erar na javni dražbi. H gradu spada tudi 9 orolov sveta, a pri pomniti je, da erar ni popolnoma v posesti vseh parcel, kajti nekatere parcele so deloma v dednem zakupu in ograjene. Tisti, ki so v posesti tega sveta, so pripravljeni odstopiti neograjene parcele, ograjene vire pa hočejo pridržati; odškodnina bi znašala 600 do 700 gld. Grad je deloma zgodovinske vrednosti, sicer je pa razgled z grada tako krasen, kakor malikje drugod. Z grada da se veliko napraviti, zlasti ima prihodnost, če se napravi uspinjača. Na vsak način bi bilo škoda, ako dobi

grad kak zasebnik v roke. Če kupi mesto grad, pač ne bo imelo materialnega dobička, a tudi za idealne reči je treba nekaj žrtvovati. Zategadelj je predlagal, naj župan kratkim potom stopi v dogovor z erarjem, in naj za nakup grada ponudi do 5000 gld.

Obč. svet. dr. Tavčar se je izrekel proti nakupu, če tudi bi ga radi tega utegnil kdo imenovati „špishbergerja“. Stvar se hoče vse prehitro dognati. Nakup grada pač ne gre primerjati z nakupom Tivolija. Grad ima samo idealno vrednost za mesto, druge pa nobene. Ako kupi mesto grad, more in sme to storiti le v namen, da grad ohrani in konservira za bodočnost. Grad je pa močno poškodovan in bi njega poprava in vzdrževanje jako veliko veljalo. Zategadelj bi bilo treba, da se pred nakupom po strokovnjakih dožene, koliko bi stala poprava gradu; dognati bi bilo, koliko bo žrtvovati, da se ne bo grad na mestu hišo podrli, in koliko bode veljalo vsakoletno konserviranje. Šele kadar bodo strokovnjaki to dognali, naj se dalje govori.

Obč. svet. Šubic in župan Hribar sta pojasnjevala, da bi poprava celega gradu veljala kakih 15.000 gld., da pa se ne misli obraniti celega poslopja, temveč le majhen del, čegar poprava bi veljala kakih 5000 gld. Na gradu napravili bi se gostilniški prostori in vzpenjača.

Podžupan dr. vitez Bleiweis je pripoznaval, da si mesto z nakupom grada naloži veliko breme, ker bode vzdrževanje potov, vznožja itd. prouzročalo stroškov, a v zvezi temu je priporočal nakup.

Pri glasovanju je bil odklonjen predlog dr. Tavčarja in vzprejet odsekov predlog, da se kupi grad.

Ostale točke dnevnega reda so se rešile v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. julija.

— (Vseslovenski shod.) Misel, naj se skliče vseslovenski shod, je padla na rodovitna tla. Razen „Edinosti“ se je za tak shod izrekel tudi „Mir“; s posebnim veseljem pa beležimo, da je včerajšnji shod zaupnih mož spodajestajerskih izvolil poseben odbor, kateremu je naloga, delati na to, da se priredi vseslovenski politični shod. Morda se stvar vender izvede, če tudi „Slovenec“ še vedno molči.

— (Župan Hribar) odpeljal se je danes v Ischl in na Dunaj ter se vrne dne 27. t. m.

— (Dva čudna svetnika) sta P. Pakiž in Drobnič. Znosila sta se s poslanim v „Slovenca“ nad našim listom, ki je odobral postopanje deželne odbora pri imenovanju zastopnikov v Ribniški castni odbor. Trdili smo, da se je s tem imenovanjem razbil železni obroč Pakiž-Drobničeve klike v omenjenem zastopu. In to je gola resnica! Sedaj pa čudna zgrejenska svetnika zavijata našo pripomnjo tako, kakor bi se jima očitelo, da sta si v cestnem odboru polnila žepe ter si iskala dobičkov. To je farizejstvo, kojega je zmogel le sodrški Drobnič! Če pa v vistini gospoda Pakiž in Drobnič imenovanje deželne odbora z mirnim srcem pranašata, potem bi Drobniču svetovali, da ne sprejme deželno odborskega imenovanja, in da prepusti svoje mesto mirnejši in manj oblastni osobi, kakor je njegova! Potem bi se šele pokazalo njegovo — mirno srce!

— (Na tukajšnji gimnaziji) so bili pred včerajšnjim končane zrelostne zkusaje. Za maturo se je oglasilo vseh 70 osmošolcev, a jeden je pozneje odstopil, jeden pa jo naredi na jesen. Uspeh je naslednji: 11 abiturientov napravilo je skušnjo z odliko, 38 s povojnim uspehom, 14 jih ponavlja skušnjo v septembru, 5 pa v jednem letu.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) ima v sredo, dne 28. t. m., izredni občni zbor v spodnji kavarni „Narodnega doma“, začetek točno ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Razgovor in sklepanje o predlogih, da se postavi zjedno z dirkališčem dvorana za vezbanje članov kluba, in o načinu, kako bi se to najbolje izvršilo; 2. Udeležba kluba pri celjski slavnosti dne 8. avgusta t. l.; in 3. Služajosti. — Želi se mnogo broje ne udeležbe.

— (S poljanskega predmestja) se nam piše: Ker se stvar že večkrat ponavlja, da se ob nenavadni uri pri Cedeljevi grajščini streha zavoljo kake malenkosti, smo prisiljeni se na javnem mestu pritožiti. Danes okoli 1/2 ure po noči se začujeta dva močna strela najedenkrat, in tema so sledili še drugi. V sled tega so se vzbudili skoro vsi prebivalci Poljan in vsi so bili jako prestrašeni in nevoljni, saj je bil šele nedavno potres. Graja vredno in zelo nesposobno je to, da grajska gospoda take šale uganja ob taki nenavadni uri. Ne se tudi ni mislilo na uboge bolnike in deželni bolničnici, ki je v obližji. Iz kratka, v prihodnje naj po dnevi streljajo, ne pa v poznem nočnem času.

— (Bratovska skladnica idrijskih rudarjev) Piše se nam: Te dni je rudniško ravateljstvo predložilo nova pravila bratovske skladnice svojim članom na vpogled. Tudi človek, ki ni posebno „brihtne glave“, spozna lahko, da nova pra-

vila rudarjem niso na korist, ampak na škodo. Rudarji so nezadovoljni, in ni se temu čuditi. Rudar mora mesec na mesec, leto na leto zlagati denar v skladišnico, s tem denarjem pa se gospodari, kakor se zdi gospodom v gradu, kateri niso nikdar niti krajcarja plačali v skladišnico. Kadar je rudar podpore najbolj potreben, je gotovo ne dobi, kajti zastopniki rudarjev imajo pri določevanju podpor presneto malo govoriti. Po novih pravilih bi pa bilo še slabše. Kdor bi hotel nova pravila natančno prerešati, moral bi napisati celo knjigo, a za vzgled bode navedena jedna točka. Nova pravila določajo, da ne dobi nikake podpore, kdor se je pri delu poškodoval, pa je svoje nesreče sam kriv. To je vnebovpijoče krivica, toliko večja, ker so pri nas komi sije še vselej konstatovale, da je ponesrečenec — sam kriv svoje nezgode! Mogoče je pač, da kdo iz nepredvidnosti ponesreči, ali nalašč se ni še nihče dal ubiti ali si udov polomiti. Ko bi tisti, ki se nalašč poškoduje, izgubil pravice do podpore, bi nihče ničesar ne rekel, ali da jo izgubi, kdor slučajno ponesreči, bode tudi vsled lastne nepredvidnosti, to ni nikaka pravica. Ali naj tak človek lakote umre? Ta mesec je joče 8 otrok zaslužil vsega skupaj 16 gld. 84 kr. Od te svote so mu za žito, za drva, za bratovsko skladišnico itd. odtegnili toliko, da je dobil na roko celih 6 gld. 7 kr. Kako naj tak siromak kaj prišteje za slučaj nesreče, in kaj se mora z njim zgoditi, če ponesreči „iz lastne krivde“? Idrijski rudnik daje leto na leto skoro pol milijona gold. čistega dobička, rudarji pa komaj za sol zaslužijo. Nova pravila so nevzprejemljiva in se morajo na vsak način predručiti, kajti tako nepravilna kakor ta jedna točka so tudi malome vse druge. Pravica — kje si? V Idriji se še nisi pokazala! — Kremen.

— (Tatvina.) V noči od 19. na 20. t. m. ulomili so nezneni tatovi skozi okno v prodajalnico gostilničarja Fr. Zajca št. 40 v Vižmarjih. Tatovi odnesli so, ker so bili prepodeni, le za kakih 10 gld. blaga, klobas, sladkorja in kave. To je v tekni dveh tednov že druga drzna tatvina v šentvidski okolici, zakaj šele nekaj dni je tega, kar so drzni tatovi ulomili tudi v poštno pisarno v Št. Vidu, ter tudi pri nekaterih drugih posestnikih poskušali izvesti tatvine, a se jim ni posrečila.

— (Utonil) je v Klečah pri Dolu 17. t. m. posestnik Janez Jamc pri kopanju konj. Našli so ga 20. t. m. jutraj.

— (Šolsko poročilo) c. kr. drž. gimnazije v Kranju prinaša sledečo vsebino: Sredne in končne okrajšave v slovenskem debatenem pismu. Spisal prof. Novak. — Schulnachrichten. Vom Director. Na zavodu jo bilo 283 učencev, ki so bili razen dveh vsi Slovenci. Odličnjakov je bilo 55, sposobnih pa 157. Šolnino je plačalo v I. teč. 84 in v II. teč. 63 učencev. Ustanove je uživalo 28 dijakov.

— (Prihodnje porotno zasedanje v Novem mestu) se začne 9. avgusta t. l. Predsednikom je določen okrož. sodišča predsednik g. Jos. Gardesič, njegova namestnika pa sta Klemens Masche in Ludovik Golja, c. kr. dež. sodna svetnika. Za porotnike so bili izrečani gg.: Globočnik Janko v Velikih Laščah, Weiss Ivan v Starih Brečah, Žaiderski Fran v Zdanski vasi, Rumpert Fran v Krškem, Zupančič Ivan v Luži, Strk Jure v Predgradu, Matkovič Jure v Tanci gor, Gaštel Matija v Dobličah, Kužnik Antoa v Trebnjem, Novak Ivan v Račjem selu, Weiss Leopold v Metliki, Adlešič Ivan v Adleščah, Tratar Fran v Skrovniku, Želko Ivan v Lohinji, Petrič Janko v Tuševem dolu, Mavrin Ivan v Zagorcu, Lavrinšek Anton v Krškem, Lakner Andrej v Črnomlju, Zaplatar Fran pri Sv. Heleni, Meglič Ivan v Nemški vasi, Spendal Anton v Biški vasi, Ivanetič Jakob v Metliki, Novak Ivan v Gradcu, Rus Fran v Metliki, Puntar Josip v Gor. Pijavškem, Zupan Josip v Račjem selu, Potokar Anton v Račjem selu, Govanec Karol v Metliki, Gustin Jure v Draščah, Štrukelj Jakob v Otovcu, Jarc Ivan v Sv. Ljovcu, Rošthar Vinko v Gor. Pijavškem, Panjan Josip v Vojni vasi, Kržan Ivan na Otoku, Keračin Ludovik v Mirni. Namestniki so gg.: Jarc Anton v Novem mestu, Mikolič Jakob v Novem mestu, Zoran Antoa v Topčah, Agnič Andrej v Novem mestu, Luser Avgust v Novem mestu, Vidmar Fran v Dolenji vasi, Piki Ivan v Bršlunu, Mirtič Ivan v Novem mestu in Pugelj Fran v Novem mestu.

— (Iz Ormoža) se naznanja, da bode katoliško politično društvo „Sloga“ imelo občao zborovanje v nedeljo dne 25. julija ob 3. uri popoldne v gostilni g. Kalchbrennerja pri „Solcu“. — Povabljeni so čast. g. državni poslanec dr. Lav. Gregorec in deželni poslanec dr. Fr. Rosina, ki bodeta poročala o svojem poslanskem delovanju. Glade na posebno važnost tega shoda vabi odbor „Sloga“ k obilni udeležbi.

— (Iz Celja) se nam piše: Veliki slavnosti otvoritve „Narodnega doma“ in blagoslovljenja za-

stave „Celjskega Sokola“ hoče zopet delati mestni urad celjski vse mogoče ovire. Sploh je znano, da je „Celjski Sokol“ ljubljenelec veleučbenih mestnih očiakov. Znano nam je še, da je o priliki ustanovitve tega društva mestni urad prepovedal sploh nošo sokolske obleke v mestnem okolišu. Višja oblastva so bila seveda drugega mnenja. Kak javen nastop se društvu v mestu načelno ne dovoli. So pač purani, ker ne morejo videti rudeče srajce! Ljudska slavnost, koja sedaj dne 7. in 8. avgusta priredi „Celjski Sokol“, morala se je vsled te prijaznosti mestnega urada napovedati zunaj mestnega okoliša, kjer ima odločevati okrajno glavarstvo. Samo za dovolitev spreveda raznih društev od kolodvora do slavnostnega prostora smo prosili mestni urad, a dobili zopet stari odlok: da se z ozirom na javni mir in red ta sprevod ne dovoli. To utemeljevanje nas mora neprijetno dirniti, ako primerjamo druge dogodke tega leta. Poset Slovanov je tedaj silno nevaren za javni mir, če tudi se udeleži slavnosti samo olikano občinstvo pod vodstvom naših dostojanstvenikov. Ko pa so letošnje leto praznovali socijalni demokrati prvi maj, bil jim je dovoljen demonstrativen sprevod po celem mestu in na čelu jim je šla celo — mestna godba, katero vzdržuje mestni urad. Sprevod socijalnih demokratov tedaj ni bil čisto nič nevaren za javni mir in red; ako pa bi naša trezna in omikana društva samo šla čez mesto, to je že silna opasnost. S tako dvojno mero se pri nas deli. Res, zadnji čas je, da se tako postopanje ustavi, in veseli nas, da se hočejo tudi naši poslanci zavzeti za to važno vprašanje narodne enakopravnosti. Ako pa bi tudi višja oblastva pritegnila taki odločbi, ki nas mirne Slovence sramoti in ponižuje pod socijalne demokrate in nas smatra javnemu miru nevarne ljudi, potem pa je prišel tudi čas, da podvrčujemo z isto mero, s katero se nam posoji. Odločne represalije proti nemškimi društvom in nemštvu sploh v slovenskih krajih bodo izvestno jedino pravi odgovor.

— (Sekirice za Zavezin koncert) dne 4. avgusta so se ravncar začele razpošiljati. Godčine, pevke in gg. pevci se uljudno prosijo, da se dobro priučijo svojemu glasu, ker bo mogoča le jedna glavna vaja. Vse one dame in gospode pa, ki mislijo pri koncertu sodelovati, pa se še niso oglasili za sekirice, najnujnejše prosimo, da to nemudoma storé, ker nas le še malo časa loči od koncerta. Vapored bo zanimiv in lep. Sodeluje tudi vojaška godba.

— (Goriška novica.) „Giovine Pensiero“ v Pulju in za njim „Sentinella“ sta prinesla članek z naslovom „Conciliazione“ (sprava); članek pride do sklepa, da na jugu ne bode nikdar miru, dokler se ne združijo vse dežele od Julskih Alp do do Kvarnera z otoki vred, a deželi da obvelja kot edini deželni jezik — italijanski. Krasno, ali ne? Visoki vladni krogi zdaj vedó, kaj hočejo Lahi! No, ako nočejo vedeti tega na Dunaju, vemo pa mi, in bodo vedeli še kje drugod! —

— (Odlikovan slovenski umetnik.) Naš rojak, g. Alojzij Repič, kateri obiskuje specialno šolo za kiparstvo (prof. Kundmann), je dobil od dunajske akademije obrazilnih umetnostij prvo odlikovanje, namreč „Schillerpreis“. Čestitamo nadarjenemu umetniku na tem lepem priznanji njegovega napredovanja.

* (Nov red) S cesarjevim dovoljenjem nastani se v Avstriji nov samostanski red Kamilancev, ki se bavi z bolniki in z zdravilstvom. Za jubilej 50letnice cesarjevega vladanja otvorijo bolnico za moške brez ozira na vero in narodnost. Redovniki so sami duhovniki ter se nazivljajo po sv. Kamilu de Lellis. Red je razširjen zlasti po Italiji, Španiji, Franciji in Belgiji.

* (Ljubimec v košu.) V Neaplju je tožil 45leten soprog svojo 20letno ženko, da ga je več mesecev varala z drugim ter prosil za ločitev. Žena je tajila svojo krivdo, a preiskava je dognala, da je perica prinašala vsak teden v košu k lepi, kometni gospej 23letnega, črnolasega mladeniča. Zakrit s perilom nezveste milostljive je počakal mladenič ugodne prilike; ko je prišla perica po umazano perilo, je istim potom odnesla ljubimca zopet domov. Ta grešna ljubezenska sreča je trajala več mesecev, ne da bi bil mož sploh kaj slutil. Enkrat pa, ko je perica nesla umazano perilo domov, se je izpodtaknila radi črešnjeve peške ter padla, — iz koša pa je preko stopnic zletel ljubimec. Sodnik je prošnji moža ustregel ter razločil njegov zakon. Nu, njegova žena ni prav nič jokala, saj pojde odslej k ljubimcu stalno, s katerim se zveže za vse življenje. Njen oče je v to dovolil. O, te ženske! Da bi živel Giovanni Boccaccio, koliko snovij bi še imel za svoje novele! Libretist komičnih oper pa si tudi ne more želeti hvaležnejšega sujeta.

* (Mačja hiša.) V Milanu je stala neka hiša, katere prebivalci so bili vedno doma ter niso občevali z nikomer. Ker pa je iz hiše prihajal velikanski smrad, in ker so se po mestu čudovito množile mačke, da je ostalo brezvspešno vse zatiranje te živali, začela je sumiti policija, da je ona hiša zalega mačk. A v hišo ni bilo možno priti. Dolgo so poskušali z lepo, končno pa je neki policaj siloma udril v hišo. Toda ojoj! Več kakor 80 mačkov raznih barv in razne velikosti se je pridrvilo nanj in — policaj je bežal kolikor so ga nesle noge. Naslednji dan je šla v hišo truma policajev. Hiša pa je bila prazna, v njej pa cela vojska mačk. Smrdelo je tako, da se je več redarjev onesvestilo in so jih morali odnesti.

Darila:

Dijaški kuhinji v Kranju so v času od 1. marca 1897 do vštete 15. julija 1897 razen rednih prispevateljev darovali p. n. dame, gospodje, uradi in družbe: župnik Avgust Turk na Koroški B. 2 gld. 50 kr. in 2 gld., 2 „šnopsarja“ 20 kr., Matija Bobnar iz Lahovič 20 kr. in 20 kr., hotel „nova pošta“ z datumom 14. febr. 1897 20 gld., notar Niko Lenček in Jakob Jelovčan iz Loke stavo 10 gld., po Herm. Bolandu Ivan Vičič iz Postojne najdenino za izgubljeno manšeto in stroške zdravila za posebno hudega „mačka“ 1 gld. 50 kr., družba v Podbrezju 3 kr., dr. poslanec Josip Pogacnik 10 gld., notar g. V. Globočnik z ozirom na koncert dne 3. aprila 1897. leta 10 gld., Ivan Rakovec istotako 2 gld., dr. E. Savnik istotako 5 gld., Pavel Lozar in I. Tavsos iz Ljubljane a 1 gld., odbor za prireditev koncerta dne 3. aprila 1897 l. na korist „dijaški kuhinji“ in „podporni zalogi“ polovico čistega dohodka 102 gld. 95 kr., kranjska branilnica v Ljubljani 50 gld., po prof. Stritofa Fran Svetič na Dunaju 1 gld. 50 kr., po dr. E. Šavniku inženier Vilko Pollak iz Trziča 2 gld., nadučitelj A. Kragel odtod 2 gld., davkar vitez Audriolli odtod 1 gld., nadučitelj Josip Traven v Naklem 2 gld., po učitelju Kuharju Franciška Keršič iz Trboja namesto venca na očetovo krsto 10 gld., slavni deželni zbor vojvodine kranjske 200 gld., poštar Mart. Kučič iz Kokre 65 kr., Ivan Cvenkelj v Ljubnem 5 gld., Rudolf Kokalj vsiljen mu dar 21 kr., Vinc. Debevc 50 kr., po V. Majdiču Peter Majdič iz Jarš 30 gld., občinski zastop mesta kranjskega 150 gld., po dr. E. Šavniku vpokojeni župnik Al. Kummer v Stari L. ki 1 gld., po dr. Fr. Pernetu dekan Jan Novak v Radovljici 5 gld., Roz. Widmer 5 gld. in dr. Ušeničnik v štev. 4. Venca izkazanih 15 gld., župnik I. Tavčar v Lašah 3 gld., P. M. 1 gld. 50 kr., po Hel. Franke iz Ljubljane ob izletu „Glasbene Matice“ v Postojno dr. Hudnik 5 gld., neimenovan 2 gld., dr. Treo 1 gld., kapelan Mart. Škerjanc v Trnovem mesto venca na krsto umrlega župnika Fr. Ks. Wohinzu 2 gld., Jan. Theuerschuh 2 gld., K. Windscher 6 gld., dr. Arko iz Škofje Loke mesto venca na krsto umrlega prijatelja Iv. Guselja 5 gld., Hel. Franke iz Ljubljane od same jeze, ker je morala plačati fijakarja, 50 kr., Al. Hanhart 1 gld., nadučitelj A. Požar na Trati pri Poljancih 2 gld., Jern. Globočnik 5 gld., dr. Arko iz Škofje Loke po Neži Rakovec „zdravniški honorar, dijaški kuhinji v dr.“ 10 gld. — „Dijaška kuhinja v Kranju“ je imela v šolskem letu 1896/97 skupnih dohodkov 2529 gld. 73 kr. in stroškov 1826 gld. 73 kr., razdelila pa je mej dijake 10.678 kosil in 9.907 večerij, torej skupaj 20.585 obedov. — Odbor izreka vsem darovateljem najsrčnejšo zahvalo in prosi slavno občinstvo daljne naklonjenosti.

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v št. 14. in 15. naslednjo vsebino: Stenografični zapisnik o proračunski razpravi normalno-šolskega zaklada v kranjskem deželnem zboru. — ič: O uredbi učiteljskih plač na Kranjskem. — Vestnik. — Listnica uredništva.

— „Vienao“, br. 29. ima to-le vsebino: Tko je kriv. Piše Jure Turčič. — U šumi. Zložil Mih. Nikolič. — Poslije mnogo godina opet kod kuće. Piše L. Ladanjski. — Prib. č. Spisal E. Laszowski. — Listak.

Naša pesem, po besedah Engelberta Gangla vglasbil P. Angelik Hribar, založil in izdal odbor zaveze gasilnih društev, cena 20 vinarjev. V Ljubljani 1897 tiskarna R. Miliceva. V čedni vnianji obliki je izšla ta, rekel bi, „Gasilska pesem“, v kateri je na kratko izraženo v krepkih potezah pesnika, primerno uglasbenih po skladatelju, požtovno delovanje gasilnih društev. Prav dobro je vpleteno koncem druge kitice gasilsko geslo „Na pomoč!“ Pesmica ima krepak ritem in lahko umljivo melodijo ter bode posebno dobro služila vsem našim gasilnim društvom, ki imajo mej saboj tudi pevski zbor.

Intermezzo aus der Oper „Xenija“ von Victor Parma, für Pianoforte 2/ms. Založnik Emil Berté, ki je, kakor znano, kupil najnovejšo skladbo nadarjenega našega skladatelja, je pod gorenjim naslovom izdal v elegantni vnianji obliki (tiskom zavoda Breitkopf in Haertel v Lipskem) slavnoznani intermezzo iz „Xenije“. O krasoti Parmove skladbe

ni treba izgubljeni več besed, ker so jo že primerno ocenili slovenski in hrvatski listi, ko se je opera pela v Ljubljani in v Zagrebu. Založnik je gotovo ustregel tudi širšim krogom z izdajo tega karikaturističnega glasbenega komada, ki naj bi se ne pogrešal v nobenem jugoslovanskem salonu, ki bode pa tudi ostalemu svetu podal priliko, seznaniti se s tem biserom na polju naše glasbene umetnosti. Cena je 75 kr. (brutto). — Pri tej priliki opozarjamo na nekatere stareje skladbe V. Parmove, ki so izšle v zalogi J. Giontinija v Ljubljani, ki pa utegnejo mlajši generaciji naših pianistov biti manj znane, mej njimi: „Pesnij venec“, potpouri slov. pesni (90 kr.), „Milica“ polka française (40 kr.) in novejši „Pozdrav Gorenskej“, valček (1 gld.) Marljivi skladatelj pač zasluži, da slovensko občinstvo prav pridno sega po njegovih skladbah.

— Za fotografije in amatér-fotografije je spisal slovenski rojak A. Zankl jako važno in potrebno delce: „Expositionszeitmesser“. V obliki tabél in v žepnem formatu so navedene dobe razsvetljevanja različnih objektov za različne čase in za različno vreme. Knjižica stane le 60 kr. ter jo je dobiti pri g. A. Zagorjanu v Ljubljani in pri g. A. Gabrščku v Gorici.

Brzjavke.

Dunaj 21. julija. Minister unanjih del grof Goluchowski se je odpeljal na Seavernik, da obišče ondu mudečega se nemškega drž. tajnika Bülowa.

Dunaj 21. julija. Odvetnik dr. Gelber je svojega bivšega kompanjona, dr. Elbogena, napadel na cesti s pasjim bičem, ker je ta spisal o njem žaljiv listek v nekem tukajšnjem listu.

Dunaj 21. julija. Vodstvo severne železnice je odpustilo iz službe uradnika Elberja, ker je predvčerajšnjim na shodu železničarjev govoril v protisemitskem smislu.

Budimpešta 21. julija. Ministerski predsednik Banffy je toplo priporočal predlog, naj se seje poslanske zbornice podaljšajo za jedno uro. Proti predlogu je govoril Košut, kateri je povdarjal, da stoje debate v oger-skem parlamentu na višjem nivóju, kakor v avstrijskem. Za predlog je govoril Štefan Tisza, proti predlogu Apponyi.

London 21. julija. Pogajanja mej turško vlado in zastopniki vesil so suspendirana, ker Turčija ni vzprejela od teh zastopnikov določenih pogojev miru, zlasti ne meje mej Turčijo in Grško.

Oklic slovenskim abiturijentom!*)

Akad. društvo „Slovenija“, katerega geslo je: „Vse za narod in svobodo“, in katero združuje že 57 tečajev slov. akademike na Dunaju, Vas vabi, da postanete njeni člani.

Društvo Vam ponuja na izbero domačih in tujih časopisov in leposlovnih listov (52 po številu), tudi njegova knjižica je bogato založena (šteje blizu 2000 zvezkov). Že v preteklem letu so se osnovali v področji „Slovenije“ strokovni klubi, v katerih se člani iste stroke skupno pripravljajo za svoje delo v domovini, in v katerih se popolnuje še sem ter tja pomanjkljiva terminologija.

Tako se je oživel po nekaj letih tudi slovetveno-zabavni klub.

Kako plemenit in vzvišen namen ima naše društvo, pričajo pravila sama, s katerih naj navedemo tukaj le sledeče točke:

§ 1. Namen društva je, biti duševno in zabavno središče slov. visokošolcev na Dunaju in gojiti dijaški živelj mej svojimi člani.

§ 2. Sredstva v ta namen so: društveni shodi, seje, zabavni večeri, veselice, izleti, znanstvena in leposlovna predavanja, gojenje glasbe, društvena čitalnica in knjižnica.

§ 3. d) Redni člani morejo biti le slovenski slušatelji dunajskih visokih šol za časa svojih ukov.

§ 5. Vsak redni član ima pravo, da se udeležuje vsakoršnih društvenih shodov in sej, na občenem zboru stavi predloge in resolucije, interpeluje predsednika ali odbor, debatuje, voli in se da voliti ter pohaja čitalnico in uporablja društveno knjižico.

Tovariši! Vstopite v naše društvo in omogočite, da bo kos svojim nameram! Na svidenje na Dunaju!

Za odbor slov. akad. društva „Slovenija“:

jur. Metod Dolenc l. r. phil. Anton Jeršinič l. r. t. č. predsednik. t. č. tajnik.

*) Kdor želi pojasnila, obrne naj se do t. č. predsednika jur. Metod Dolenc (Grm. Novo mesto) ali pa do t. dr. phil. V. Kušarja (Dunaj, VIII. Lederergasse 20).

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Narodno-gospodarske stvari.

Podgrajska hranilnica in posojilnica.
C. k. trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu je izreko s svojim odlokom z dne 8. maja 1896 št. 8170, da ta zavod nima pravice, sprejemati hranilnih vlog tudi od nezdružajnikov in pozvalo starešinstvo, sklicati izvanredni občni zbor, da v tem smislu premeni zadružna pravila. Na rekurz te zadruga je c. kr. višje deželno sodišče v Trstu z odlokom z dne 24. julija 1896, št. 3128 potrdilo odlok c. kr. trgovskega pomorskega sodišča. Starešinstvo je vložilo izvanredni revizijski rekurs pri c. kr. najvišjem sodišču na Dunaju. Ob enem pa je vložilo tudi pritožbo pri c. kr. ministerstvu pravosodja. Stvar razpravljala se je tudi v državnem zboru v zbornici poslancev. Na dotično interpelacijo je odgovoril njega ekselencja gosp. ministerski predsednik kot vodja ministerstva notranjih stvari ugodno. Razpravljan je bil tudi nujni predlog, stavljen o stvari in z jednoglasnim sklepom sprejet v zbornici poslancev. C. kr. najv. sodišče je z razsodbo z dne 16. dec. 1896, št. 14 583 razveljavilo zgoraj navedena odloka c. kr. trgovskega in pomorskega sodišča in c. kr. višjega deželnega sodišča v Trstu, in pripoznalo zadrugi pravico, sprejemati hranilne vloge od vsakega, ako tudi ni združnik. Naša posojilnica in hranilnica je bila torej v nevarnosti, da bode morala prenehati. Dasi se je ta nevarnost odstranila, je stanje vendar zadruga občutno ovirana v svojem poslovanju baš v minulom letu, ko je bila nje pomoč vsled zelo neugodne letine najbolj potrebna. Zato zadruga v letu 1896 ni dosegla takega uspeha, kakoršnega bi bila lahko pričakovala v drugih razmerah. Sicer so pa nekateri prosilci s posredovanjem te zadruga dobili pri dragih zavodih posojil, še z nižjimi obrestmi. V minulom drugem upravnem letu je bilo: Dobitkov 58 971 gld. 57 1/2 kr., in troškov 56 774 gld. 71 kr., torej prometa 115 746 gld. 28 1/2 kr. Zadržnikov je bilo 1895 240. Pristopilo jih je leta 1896 101. Izstopila sta tekom leta 2 (vsled smrti in preselitve), torej je stanje zadržnikov koncem 1896 leta 339. Na deleže je bilo do konca leta 1895 vplačanih 2383 gld., tekom leta pa 1031 gld.; ker sta se dva deleža izplačala je stanje vplačanih deležev koncem 1896 leta 3394 gld. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1895 je bilo 30 226 gld. 37 kr. V l. 1896 je bilo 114krat vloženih 44 117 gld. 88 kr. Skupaj torej 74 344 gld. 25 kr. Vzdignjenih je bilo 29krat deloma in 26krat popolnoma 23 789 gld. 30 1/2 kr. Stanje koncem 1896. leta 52 091 gld. 39 1/2 kr. Stanje posojil koncem leta 1895 je bilo 38 189 gld. 95 kr. V 1896 letu 141krat izplačana 21 100 gld. Torej skupaj 59 289 gld. 95 kr. Od teh posojil je bilo vrnjenih 1 969 gld. 59 kr. in je torej stanje posojil koncem 1896 leta 57 320 gld. 36 kr. Dobitka je imela zadruga v drugem letu svojega poslovanja 522 gld. 75 kr. Odštevisi od te svote vsled sklepa občnega zbora z dne 24. junija 1897 144 gld. in prištevisi k ostanoku 378 gld. 75 kr. vplačano vstopnino v znesku 99 gld. ter stanje zadržnega zaklada koncem leta 1895 (braniš vlog št. 116) 492 gld. 89 kr. in v letu 1896 narasle obrestij tega zaklada 22 gld. 12 kr. je stanje zadržnega zaklada koncem 1896. leta 992 gld. 76 kr.

— C. kr. trgovsko ministerstvo naznaruja trgovinski in obrtnim zbornicam, da bode dne 26. julija 1897 pri vojaškem monturnem oskrbnistvu v Belemgradu javna ustmena licitacija za razne gumbe, in tudi za 1000 čizem itd. Razglas je v pisarni zbornice v Ljubljani na razpolago.

— Zagotovitev posteljne slame. Vsled zagotovitve potrebščine glede posteljne slame za deželnoobrambene čete v Ljubljani za dobo od 1. sept. 1897 do konca avgusta 1898, vrši se javna obravnava dne 28. julija t. l. v pisarni upravne komisije za 3. in 4. bataljon c. kr. deželnoobrambenega pešpolka Celovec št. 4 v novi deželnoobrambni vojašnici v Ljubljani. Zagotoviti je okrog 340 meterskih stotov posteljne slame, katero je dobaviti v naslednjih rokih: 1. januarja, 1. aprila, 1. maja, 1. junija, 1. avgusta, 1. septembra. K ti obravnavi se pripuščajo ustmene in pismene ponudbe. Zakupni razglas se lahko pogleda tudi v pisarni trg. in obrt. zbornice v Ljubljani.

Poslano. *)

Ker se že več časa širi lažnjiva govorica, da sem bil jaz 6 let na Gradu zaprt, opozarjam, da, kakor hitro izvem, da kdo še kaj takega govori, ga bodem takoj sodišču naznanil.

Pavel Bizjak

(995—3)

knjigovez v Kranju.

V Kranju, dne 8. julija 1897.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Ogeno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, razznanovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (97-10)

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (90—28)

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Zahvala.

Za velikodušnost, s katero so nas podpirala slavna društva „Glasbena Matica“, „Ljubljanski Sokol“ in „Čitalnica“, takisto znani narodnjaki in gojitelji napredka gg.: Ivan Hribar, dr. Tavčar, slovensko časopisje i. dr., izrekamo tem potom še jedenkrat najtoplejšo zahvalo. Isto tako se zahvaljujemo koncertnemu vodji g. Josipu Čerinu, ki je z veliko požrtovalnostjo deloval za koncert. — Slednjič nam je izreči še zahvalo tistim gg. učiteljem ki se niso bali sodelovati z učiteljskimi-abiturijenti, ali so nas kakorkoli podpirali, in pa tistim, ki so sicer imeli dobro voljo, ki so obljubili sodelovati pri koncertu, a so izostali zaradi neznanih vzrokov. — Živela kolegialnost.

Za odbor abit. zaveze:

R. Vrabl
tajnik.

Vinko Škof
predsednik.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Simona Zajca zemljišče v Št. Jakobu ob Savi, cenjeno 1915 gld., (v drugič) dne 26. julija v Ljubljani.

Mihe Gombača zemljišče v Zagorji (v drugič) dne 26. julija v Ljubljani.

Josipa Tomca v Ljubljani premičnine, cenjene 320 gld., dne 26. julija in 9. avgusta v Ljubljani.

Marije Pukelstein polovica posestva v Ljubljani, cenjena 1274 gld., dne 26. julija in 23. avgusta v Ljubljani.

Antona Palčiča zemljišča v Igi vasi, cenjena 2769 gld., dne 26. julija in 25. avgusta v Ložu.

Franceta Mihelčiča posestvo v Mali Račni, cenjeno 1350 gld., in Ane Sone posestvo v Pšati, cenjeno 1462 gld. 50 kr., oba dne 26. julija in 28. avgusta v Ljubljani.

Mihaela in Marije Pukelstein posestvo v Ljubljani, cenjeno 2548 gld., dne 26. julija in 30. avgusta v Ljubljani.

Amortizacija. Na prošnjo dr. Hinka Dolence, c. kr. dež. sod. tajnika v Ljubljani, se vpelje amortizovanje izgubljenih, njemu lastnih in na njegovo ime glasečih se delnic „Narodne Tiskarne v Ljubljani“ št. 161, 162, 163, po 100 gld. Pozivlja se s tem vsakteri, da tekom jednega leta, šest tednov in treh dni predložijo omenjene delnice dež. sodišču v Ljubljani, sicer bodo le-te po pretekle roku amortizovane in razveljavljene.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 18. julija: Ana Stöcklinger, posestnikova hči, 15 let, Rimska cesta št. 15, jetika. — Marija Mauer, posestnikova hči, 16 let, Marije Terezije cesta št. 9, jetika.

V hiralnici:

Dne 18. julija: Terezija Bremžar, delavčeva vdova, 83 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	730.6	21.9	sr. jzah.	jasno	
21.	7. zjutraj	730.1	18.7	sl. svzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	730.1	22.0	p. m. sszh.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 22.0°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	" 20	"
Avstrijska zlata renta	123	" 25	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	" 25	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 75	"
Ogerska kronska renta 4%	100	" 25	"
Avstro-ogerske bančne delnice	950	" —	"
Kreditne delnice	369	" 25	"
London vista	119	" 50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 70	"
40 mark	11	" 73	"
40 frankov	9	" 62	"
Italijanski bankovci	45	" 50	"
C. kr. cekini	5	" 64	"

Dne 20. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	" —	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	" 50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	" 80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" —	"
Ljubljanske srečke	22	" 25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	25	" 25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	" —	"
Tramway-družb. velj. 170 gld. a. v.	484	" —	"
Papirnati rubelj	1	" 26 1/2	"

Prodaja posestev.

V konkurzno maso **Jakoba Jerman-a** spadajoči

hiši v Domžalah:

št. 101 z velikim dvoriščem nasproti železniški postaji in št. 62 z vrtom v sredi trga, obe hiši skoro novi in za vsaki obrt pripravi, ter

dve njivi (stavbeniski prostori)

prodajo se takoj pod prav ugodnimi pogoji po oskrbniku konkurzne mase.

Dr. Karol Ahazhizh

(1056—2)

advokat v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga 60z Trbiž.

(962-163)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris, des Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selsthal v Solnograd, des Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzenj, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; des Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzenj, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. svečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Paris, Genevo, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genevo, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevice, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Pripravno stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo odda se s 1. avgustom pod ugodnimi pogoji v najem.

(1051—3)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Gostilna v Ljubljani

se išče v najem ali na račun.

Kdo? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1052—3)

Trgovski vajenec

se vzprejme takoj v specerijsko prodajalnico v Ljubljani.

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1040—2)

Stanovanje

se odda s 1. avgustom t. l. na Poljanski cesti št. 72

(773—9)

in sicer: št. 33 (soba, kuhinja in drvarnica).

Išče se

(1047—2)

postranski pisarski zaslužek

za nekaj prostih popoldanskih ur. Pisava lepa. Naslov v upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Učenec

iz dobre hiše, vzprejme se v trgovino z mešanim blagom.

(1037—2)

F. Skušek, trgovec v Metliki.

Stanovanje

obstoječe iz 5 sob, kuhinje, poselske sobe in drugih pritikin, se odda s 1. avgustom t. l. Pred škofijo št. 1, II. nadstr. Več se izve istotam. (1062—1)

Komí

izučen trgovine s specerijskim in norimberškim blagom, star 18 let, želi premeniti službo za majhno mesečno plačo. Poštenost zagotovljena. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1022—3)

Učenec ali praktikant

kacih 14 let star, ki ima veselje do trgovine, se vzprejme v trgovino z mešanim blagom L. Fürsager v Radovljici.

(1021—3)

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturi, 19 let star, išče službe. Ponudbe pod „Trgovski pomočnik št. 1015“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1015—8)

Novo zidana hiša

na lepem prostoru mej Savo in Javornikom
z 9 sobami se odda na mesec za 50 gld.
Več se izve pri J. Dežman-u v Javor-
niku. (1057)

Odda se prodajalna

z galanterijskim blagom
radi preselitve po dogovoru takoj.
Natančneje poizvé se do konca tega meseca
iz prijaznosti pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Stara, znana gostilna

tik železniške postaje v lepem, prijaznem trgu, v
kojem so sodišče in drugi uradi, odda se z novim
letom v najem. Gostilna ima 2 sobi za goste
in 3 sobe za prenočišča, lep vrt, blev ter vse druge
udobnosti. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti
upravnistvo „Slov. Naroda“. (1065-1)

Teodorja Gunkel-a
Cesarja Franc-Jozefa toplice
v Laškem. (1059-1)
Vroče thérme. Prijetno poletno biva-
lišče. Kopelji v Savinji.
Potresa doslej še ni bilo tam.

Prodaja vina.

Dne 29. julija t. l. ob 9. uri do-
poludne prodajala se bodo v Mostah št. 3
(poleg Ljubljane) stara vina s posodo vred.
Kupci se uljudno vabijo.

Spoštovanjem
Ivan Gostinčar.
(1042-1)

Bivši orožnik

Išče službe kot vratar, hišni oskrbnik
ali kaj podobnega. — Zmožen je slovenskega
in nemškega jezika v pisavi in govoru ter tudi
italijanskega v govoru.

Pojasnila daje in ponudbe vzprejema uprav-
nistvo „Slovenskega Naroda“. (1038-4)

Nagrobne vence
v največji izberi in
po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov
v vseh barvah
(98-53) priporoča
Karol Recknagel.

Proda se po nizki ceni
popolna oprava za prodajalnice s
specerijskim blagom. (1036-2)
Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Komptoirist

29 let star, več slovenskega in nemškega jezika
v pisavi in govoru, išče službe. (976-3)
Natančneje pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Učenec

se vzprejme v prodajalnice z mnogovrstnim blagom.
Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Izjave za odmerjanje novega sploš. pridobninskega davka

katere je vložiti tekom tega meseca pri c. kr. davčnih ura-
dih, izdeluje in daje potrebna razjasnila o njih v svoji pi-
sarni, ali na željo tudi v stanovanji p. n. davkoplačevalcev

Jos. Ferhauz (1053-2)
v Ljubljani, Streliške ulice hiš. št. 4
koncesijonirana zasobna pisarna.

Največji izbor.
Skrbno izdelovanje
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch
tovarna držnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Razglasilo.

Podpisano mestno županstvo naznanja, da se bodo vršili od sedaj naprej
v Novem mestu (Rudolfovem) na Dolenskem ob vsakem
sejmu za govejo živino tudi

konjski sejmi

in sicer:

- 1.) vsak prvi ponedeljek vsakega me-
seca (ako pade na tak ponedeljek praznik, vrši se sejm prihodnji
ponedeljek), torej 12 sejmov; nadalje ob vsakem letnem sejmu, kakor:
- 2.) januarja v torek po sv. Antonu;
- 3.) aprila v torek pred sv. Jurijem;
- 4.) avgusta v torek po sv. Jerneji;
- 5.) oktobra v torek po sv. Lukeži;
- 6.) decembra prvi torek v adventu.

Prvi konjski sejm bode torej dne 2. avgusta 1897
kot prvi ponedeljek meseca avgusta.

Prirejeno je za te sejme vsestransko pripravno in prostorno novo
sejmišče tik državne ceste za novomeškim pokopališčem s posebnim do-
hodom in posebnim odhodom, kakor tudi poskuševališčem za konje na sej-
mišču samem.

Mestno županstvo v Novem mestu

dne 10. julija 1897.

(1034-2)

Župan: Dr. Schegula.

Kupčijsko naznanilo.

Podpisani usojajo se slavnemu občinstvu javiti, da se bode

velika mesarska obrt

dne 11. t. m. zamrlega gospoda Ivana Jagra v jednaki
meri in z nespremenjenimi sredstvi

nadaljevala

in slav. občinstvu tudi v prihodnje dobro in solidno postreglo.

Z odličnim spoštovanjem

Ivana Jagra dediči.

V Ljubljani, dne 14. julija 1897.

(1025-3)

Št. 439.

Razpis učiteljske službe.

M. š. sv.

Turadni razpis V. učnega mesta na mestni dekliški osemrazrednici, z
dne 17. junija 1897, št. 316, se razveljavlja, ter se omenjeno

V., event. tudi VI., VII. in VIII. učno mesto

na omenjeni šoli iznova razpisuje v stalno umestitev

do 3. avgusta 1897.

Prošnje, ki so se za podelitev V. učnega mesta pri podpisnem okraj-
nem šolskem oblastvu že vložile, ostajajo tudi za novi razpis v veljavnosti.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 20. julija 1897.

(1064-1)

Predsednik: Iv. Hribar l. r.

Javna dražba.

Dne 31. julija 1897. l. ob 9. uri dopoludne
prodali se bodo

4 ljubljanskemu društvu izvoščekov lastni

omnibusi

za prevažanje ljudi po mestu v starem parnem mlinu (Parne
ulice) onemu, kateri največ ponudi, in proti gotovemu plačilu.

(999-2)

Društvo ljubljanskih izvoščekov.

Conces. asekurančni bureau Franc Drenik

— v Ljubljani. —

Slavna ces. kralj. deželna vlada je meni podpisanemu, z od-
odlokom z dne 12. maja t. l., št. 4410, podelila koncesijo za usta-
novo asekurančne pisarne s pravico:

Posredovati in sprejemati zavarovalne ponudbe vsake
stroke to je: proti elementarnim škodam, za življenje, za
nezgode itd.;

zastopati zavarovalne družbe in zavarovance v slučajih
škod in drugih zadevah;

strokovno izvrševati zavarovalne ponudbe za premak-
ljivo imetje in stavbe vsakere vrste;

škodo pregledati, oceniti (likvidirati), za asekurančna
društva, ali mej njimi in strankami posredovati.

V obsegu predstojajočih pravic pričnem delovati ter se pripo-
ročam z vsem spotovanjem

(1029-2)

Fr. Drenik,
Kongresni trg št. 3-11.